

SVETAČKI KALENDAR I RASPORED MISNIH NAKANA

Nedjelja 10.11. 32. nedjelja kroz godinu	7.30 h – Vidovec: Župna – za sve žive i pokojne župljane 9.30 h - Nedeljanec: + Stanislav, Ivan i Marija Gredelj, + Stjepan Novak i Božena Kanešić 11.00 h – Vidovec: + Stjepan i Franciska Habulan, + Drago Habulan, na čest anđelima čuvarima 11.00 h – KRŠTENJE: Petar i Lovro Višnjarić
Ponedjeljak 11.11. Sv. Martin Tourski	18 h – Vidovec: + Franciska Šmerek, Slavko i Franciska Lovorec
Utorak 12.11. Sv. Jozafat Kuncević	18 h – Vidovec: + Franjo Serini
Srijeda 13.11. Sv. Stanislav	18 h - Nedeljanec: + Petar i Josip Hleb, Kristina Hajdarović, Ivan Lepoglavec, + ob. Mije Pozder
Četvrtak 14.11. Sv. Nikola Tavelić	18 h – Vidovec: + Josip Cafuk i Stanko Mašić Nakon sv. Mise euharistijsko klanjanje
Petak 15.11. Sv. Albert Veliki	18 h – Vidovec: na čest Predragocjenoj Krvi Kristovoj i za duše u čistilištu
Subota 16.11. Sv. Margareta Škotska	16.30 KRŠTENJE: Evelin Težak i Ariana Blažeković 18 h – Vidovec: + Franjo i Marija Plantić
Nedjelja 17.11. 33. nedjelja kroz godinu	7.30 h – Vidovec: Župna – za sve žive i pokojne župljane 9.30 h - Nedeljanec: + Jelena i Milan Koren, Stjepan Ferenec, ob. Ferenec, Koren, Rog i Obadić 11.00 h – Vidovec: + Elizabeta i Ivan Rožić, + Franjo Osredek

V A R A Ž D I N S K A B I S K U P I J A

Župa Sv. Vida mučenika – Vidovec

Pastoralni listić

32. nedjelja kroz godinu (B)

Godište XX.

10. studenoga 2024.

Broj 45

Nedjeljno evanđelje - Mk 12,38-44

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj:

»Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštirijsa osuda!« Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

Koliko puta možemo čuti roditelje koji se tuže na svoje dijete kako im je neposlušno i nezahvalno, a vjeruju su da su mu sve dali jer su mu osigurali materijalnu egzistenciju. Mnogi misle da su se odužili prijatelju ako mu prigodom kakve proslave kupe skupi dar. Kumovi kod krizme i krštenja često misle da im je glavna dužnost svome kumčetu dati što skupocjeniji dar. A ipak, sve to može biti samo privid, može biti kulisa iza koje se krije netko tko se ne usudi darovati sebe, žrtvovati i otkinuti od svog vremena, svojih navika, svojih hobija, svojih prohtjeva. Roditelji će i danas radije djetetu kupiti skupi kompjuter ili igrice da se zabavlja, samo da ne moraju biti s njime, darovati mu svoje vrijeme. Zavaravamo jedni druge materijalnim darovima, možda direktno i novcem, ne usuđujući se dati nešto iz svoje dubine što bi nas istinski stajalo žrtve i ljubavi.

Današnje nas evanđelje izaziva na razmišljanje o istinskom darivanju. Bog se ne da zavarati. On odbija pobožne čine i obilnu milostinju farizeja, koji sve to čine kako bi ih ljudi vidjeli i hvalili - on to naziva prijetvornošću. Nasuprot tome, prihvata i stavlja kao uzor skromni prilog siromašne udovice kojega je dala čista srca, velikodušno, bez računice. Isus napominje da je velika razlika: dati obilno i to zato da drugi to vide - i dati malo, skromno, ali iskreno, od srca. Ova je sirota udovica ubacila više od svih drugih. Jer Bogu nije do količine novca, nije mu do materijalnoga: Bog gleda u srce, jer u srcu leži prava nakana. Pravi, istinski dar se krije u srcu. Zato Bog govori po psalmistima: "Žrtve i paljenice vaše ne mile mi se; srce raskajano, ponizno...", to je ono što Bog vidi, ono što se Bogu mili.

ŽUPNE OBAVIJESTI

Kao što se može primijetiti, budući da više nema skela, završila je 1. faza konstrukcijske obnove naše crkve. Radovi su uspješno i u dogovorenom roku završeni. Nagodinu ćemo, u skladu s finansijskim mogućnostima, prionuti rješavanju problema vlage iz bočnih zidova te žbukanje i bojanje cjelokupne unutrašnjosti crkve. Hvala svima koji su odvojili svoje vrijeme za čišćenje crkve!

Neki su imali problema s razumijevanjem objave iz prošlog Pastoralnog listića u vezi datuma Svetе Potvrde i Prve pričesti. Zato ponavljam:

Slavlje Svetе Potvrde bit će u subotu, 17. svibnja 2025. u 10 sati.

Slavlje Prve svete Pričesti bit će u nedjelju, 25. svibnja 2025. u 10 sati.

To vrijedi za one kandidate za Potvrdu i Prvu Pričest i njihove roditelje koji će se držati dogovora oko pripreme - glede župne kateheze i nedjeljne svete mise. Za one koji se dogovora neće pridržavati, datum će biti 31. veljače 2026.

U ponedjeljak 11. studenoga, na spomendan sv. Martina biskupa, na kraju večernje svete Mise bit će blagoslov vina. Mi katolici blagoslivljamo novo vino a ne „krstimo mošt zazivajući poganske bogove“.

Novoosnovana **Udruga „Svjetlost i nada“** koja želi **pomoći djeci s autizmom i biti podrška njihovim roditeljima** objavila je svoj žiro račun na koji se mogu uplatiti dobrovoljni prilozi. IBAN računa je: **HR5223400091511175097** - Poziv na broj: **HR00 606584-1910**. Kontakt podaci: Bojan Kos, Budislavec 1, 42205 Vidovec, e-mail: kosmarinela5@gmail.com – mob: 098 1926 045

MISAO PRIGODOM „MARTINJA“

Ovih će se dana uz ime svetoga Martina vezati mnoštvo događanja koja proviru iz nečega što će jedni zvati folklorom, drugi kulturnom baštinom, a neki običajima koji se nipošto ne smiju zaboraviti. Svjestan sam da se ljudi u svojoj slobodi mogu zabavljati na različite načine, da im taj okvir dopušta i nešto što će drugi prepoznati kao izrugivanje, ali mi nije jasno kako se kršćani, ne samo mirne savjesti, već i s nekim posebnim predanjem mogu prepustiti takvim slavlјima. I što sve to ima veze s kršćanstvom? Zašto baš sveti Martin? Zašto se Martinje sa svim svojim obilježanjima moralo vezati uz ime toga sveca koji je to možda najmanje zasluzio? Sveti je Martin obraćenik s poganskog kultova koji je dobro poznavao poganski kult, vjerovanja, bogove i svu nepomirljivost toga vjerovanja s kršćanskim Bogom Isusa Krista. Postavši biskupom u Toursu, gajio je skromnost, siromaštvo, zajedništvo, solidarnost, asketski život i molitvu. Sve je svoje ciljeve provodio oduševljeno, vojničkom odlučnošću i neslomljivošću. Sveti se Martin predstavlja kao branitelj slabih pred carevima, založen oko puštanja na slobodu nepravedno zatočenih, oko povrata oduzete imovine i povrata prognanih.

Zato se nameće pitanje: a što je s vinom i vinskim pričama. Gdje je u svemu folklor i pijanje, proslava metamorfoze kojoj se raduju i vjernici i nevjernici; kakve veze ima sveti Martin s nekim obredom kojega se netko usudio nazvati "krštenjem vina"? Sveti Martin ima nesreću što se njegova smrt našla u kalendaru na mjestu kada vinski procesi dolaze u završnu fazu. I ništa drugo? Ne, ima nešto tragičnije. Riječ je o zamjeni dionizijskog kulta i kršćanskih riječi i prepoznatljivoga scenarija do te mjere da neupućen čovjek više i ne razlikuje stvarni obred od parodije. Ironija je u tome što sveti Martin, iznikao iz poganskoga svijeta, obraćenik iz toga poganstva, gorljivi borac protiv poganskih zabluda i navjestitelj Isusa Krista, odjednom postaje namjernom zamjenom poganskog boga Bakha ili u rimskoj verziji Dionizija. Žalosno je da je baš sveti Martin postao glavnim likom neukusne igre samozvanih čuvara hrvatske baštine. Žalosno je da prosječni hrvatski vjernik na spomen imena ovoga sveca neće pred očima imati kršćanina, biskupa koji se sav predaje bližnjima i koji ruši idole jednoga politeističkog svijeta, već će odmah izgovarati riječ vino i mošt. Ironija i ignorancija združeni i nedodirljivost kršćanstva po nečijoj mjeri pred čime bi kršćani trebali možda još i zapljeskati. Ipak, kad se netko odvaži izgovarati riječi koje bi trebale biti duhovite, a slijede logiku kršćanskih molitava sakramenata inicijacije, kada na sebe stavlja imitaciju biskupske insignije, barem mu se treba reći da sveti Martin nikada nije nosio te insignije, jer su uvedene puno kasnije, a jednako tako da se ovaj svetac u kršćanstvo zaljubio gledajući ponašanje kršćanskih suvremenika. Tko li će zavoljeti kršćanstvo ako ga mi predstavljamo uz zvuke Bakhova smijeha? Nije mi jasno zašto se kapelice u vinogradima posvećuju svetome Martinu, zapravo nije mi jasno zašto se tamo uopće grade kad su nam i župne crkve previše prazne i mrtve. Ne vjerujem da se tamo istinski moli, a vjerujem da su dio čudnog dekora koji premda izgleda kršćanski, s kršćanstvom nema ništa zajedničkog.

mons. prof. dr. Ivan Šaško, pomoći biskup zagrebački

NAŠI POKOJNICI

U prošlom tjednu u vječnost se preselila naša župljanka **Štefa Presečki**. Pokoj vječni daruj joj Gospodine! I svjetlost vječna svjetlila joj!

OBITELJSKI DAR ZA POTREBE ŽUPE

Ivan Zavrnik, Zamlača = 50 €	Vjekoslav Stipan, Cargovec = 50 €
Ob. Šantek – Kozulić, Nedeljanec = 50 €	Dražen Novak, Cargovec = 100 €
Gabrica Šimek, Nedeljanec = 50 €	Andreja Buhin, Vidovec = 50 €
Stjepan Canjuga, Papinec = 50 €	Josip Vajdić, Vidovec = 100 €
Ob. Farc, Vidovec = 50 €	Jedna obitelj, Budislavec = 100 €
Josip i Marija Canjuga, Vidovec = 50 €	Bruno Varšić, Budislavec = 50 €